

Sygn. Akt VI ACa 1684/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Teresa Mróz

Sędziowie: SA Krzysztof Tucharz

SO (del.) Marcin Strobel (spr.)

Protokolant: Lidia Ronkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 20 czerwca 2013 r.

sygn. akt XX GC 343/09

uchyla zaskarżony wyrok w punkcie I i III i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI ACa 1684/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 4 maja 2009 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w W. (obecnie (...) S.A. z siedzibą w W.) kwoty 375 032,88 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22 kwietnia 2008 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W jego uzasadnieniu wskazała, że zgodnie z umową wykonała wszystkie 9 przyłączy zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, zgłaszając pozwanemu gotowość ich odbioru. Pozwany dokonał odbioru jednego przyłącza zlokalizowanego przy ul. (...) w W. wraz z routerem (...). Powyższe urządzenie było jednym z pięciu, które powódka gotowa była zamontować w celu wykonania umowy.

Z uwagi na niepodjęcie przez pozwaną niezbędnych działań zmierzających do zakończenia umowy i odebranie dzieła, zdaniem powódki, uzasadnione jest zatem żądanie zapłaty pełnego wynagrodzenia w kwocie dochodzonej pozwem.

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 września 2009 r. pozwana wносиła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W jej uzasadnieniu wskazała, że wolą stron nie było wykonanie instalacji, lecz zapewnienie dostępu do Internetu, wobec czego strony łączyła umowa o świadczenie usług, a nie umowa o dzieło.

W związku z przekroczeniem przez powódkę terminu instalacji urządzeń we wszystkich budynkach objętych umową oraz brak możliwości uruchomienia usługi o umówionych parametrach w dwóch budynkach, w których zostały zainstalowane routery, pozwana w dniu 19 marca 2008 r. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy, stanowiące w istocie wypowiedzenie stosunku obligacyjnego.

Nawet w wypadku ustalenia, że umowa łącząca strony miała charakter umowy mieszanej, powództwo powinno podlegać oddaleniu, albowiem powódka nie dochowała terminu zakończenia instalacji urządzeń koniecznych do uruchomienia usługi (routerów) oraz nie udowodniła wysokości żądanego wynagrodzenia.

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 307 404,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 kwietnia 2008 r. do dnia zapłaty (pkt. I), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt. II), zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 20 140,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt. III) i polecił zwrócić pozwanemu (...) spółka akcyjna w W. kwotę 226,00 zł z zaliczki wniesionej na poczet wynagrodzenia biegłego (pkt. IV).

Powołany wyżej wyrok zapadł w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 10 stycznia 2008 r. strony zawarły umowę, na podstawie której zleceniobiorca przyjął do realizacji dostarczenie przyłączy zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu wraz z urządzeniami końcowymi. Szczegółowy zakres robót określało zapytanie ofertowe nr (...) oraz załącznik nr 1 do tego zapytania, który stanowiło jednocześnie załącznik nr 1 w/w umowy. W § 2 umowy strony uzgodniły, że termin rozpoczęcia robót wynosić będzie do 3 dni od dnia podpisania umowy, zaś termin realizacji zamówienia 45 dni od dnia rozpoczęcia robót. Okres obowiązywania umowy w zakresie szerokopasmowego dostępu do Internetu wynosił 36 miesięcy i liczony był od daty uruchomienia usługi we wszystkich lokalizacjach.

Wynagrodzenie powoda stanowiła miesięczna opłata abonamentowa za realizację przedmiotu zamówienia w wysokości 8 539,00 zł, powiększona o należny podatek VAT.

W umowie strony ustaliły również, że zamawiający obowiązany jest do dokonania odbioru końcowego w ciągu 10 dni od daty zawiadomienia przez wykonawcę o osiągnięciu gotowości do odbioru i określiły warunki odstąpienia od umowy. Stosownie do nich zamawiający mógł odstąpić od umowy jeżeli: - wykonawca nie podjął realizacji zamówienia w terminie 5 dni od dnia umownej daty rozpoczęcia instalacji,

- wykonawca nie wypełnia obowiązków wynikających z zawarcia umowy,
- wykonawca zaniechał realizacji warunków umowy na okres dłuższy niż 5 dni z przyczyn zależnych od wykonawcy,
- nastąpiła upadłość wykonawcy lub został wydany nakaz zajęcia jego majątku.

Przedmiotem umowy, stosownie do stanowiącego jej integralną część załącznika nr 1, było zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz wymiana sieciowych urządzeń końcowych. Wykonawca zobowiązany był dostarczyć 9 symetrycznych łączy, o określonej przepustowości, we wskazanych w umowie lokalizacjach i zapewnić routery C. (...) wraz z oprogramowaniem (...), w ilości 5 sztuk, którymi zakończone zostaną przewidziane w umowie łącza.

W dniu 28 stycznia 2008 r. doszło do wprowadzenia i przekazania wykonawcy terenu, celem wykonania robót objętych umową, zaś w dniu 26 lutego 2008 r. zleceniobiorca dostarczył, a zleceniobiorca odebrał jedno przyłącze zapewniające

dostęp do Internetu, zainstalowane przy ul. (...) w W.. Wraz z przyłączem przekazał jedną sztukę routera marki (...). Tego samego dnia odbył się test systemu, w ramach którego stwierdzono problemy z połączeniem z Internetu komputera testowego. Ostatecznie uzyskano dostęp, lecz stwierdzono błędy w konfiguracji rutera.

W dniu 7 marca 2008 r. zleceniobiorca zwrócił się do zleceniodawcy o dokonanie odbioru następnych 4 przyłączy przy ul.: (...).

W dniu 11 marca 2008 r. zleceniodawca poinformował zleceniobiorcę o powołaniu komisji do odbioru robót, a odbiór przewidziano na dzień 13 marca 2008 r.

Pismem z dnia 11 marca 2008 r. zleceniobiorca poinformował zleceniodawcę o wykonaniu 2 następnych przyłączy przy ul. (...) i Al. (...) w W. oraz wyraził gotowość do uruchomienia usług. Natomiast pismem z dnia 12 marca 2008 r. poinformował zleceniodawcę o realizacji umowy w zakresie kolejnych 2 przyłączy przy ul. (...) w W..

W dniu 13 marca 2008 r. doszło do obioru częściowego wykonanych robót. W lokalizacji przy Al. (...) stwierdzono jednak braki routerów C. oraz wskazano, że całkowity odbiór będzie możliwy po montażu urządzenia i sprawdzeniu parametrów sygnału internetowego. W pozostałych lokalizacjach całkowity odbiór nastąpić miał po przeprowadzeniu testów i sprawdzeniu parametrów sygnału internetowego.

W dniu 18 marca 2008 r. zamontowano router C., w budynku przy ul. (...) w W., lecz nie powiodło się uruchomienie usługi i zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o parametrach ustalonych w umowie. Spaleniu uległ bowiem switch światłowodowy i nie możliwe stało się przetestowanie łącza na klientach. Połączenie internetowe pod komputer testowy pozwanej jednak działało. Po usunięciu awarii uzyskano dostęp do sieci.

W dniu 19 marca 2008 r. zleceniobiorca złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy zaś w dniu 20 marca 2008 r. powódka przekazała pozwanej parametry konfiguracyjne łączy dostępowych oraz wezwała pozwaną do końcowego odbioru wykonanego dzieła oraz złożenia do dnia 25 marca 2008 r. harmonogramu odbioru.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że zgłoszone przez powódkę żądanie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Oceniając roszczenie powódki Sąd Okręgowy wskazał, iż stanowiącą jego podstawę umowa, jest umową o świadczenie usług, do której stosownie do przepisu art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Za taką kwalifikacją łączącego strony stosunku umownego przemawiał fakt, iż jej przedmiotem było dostarczanie przez powódkę przewidziany w niej usług dostępu do szerokopasmowego Internetu, zaś montowane przez powódkę urządzenia miały jedynie umożliwić tego rodzaju dostęp, o określonych parametrach, przy czym pozostawały one własnością powódki, z możliwością ich odkupu przez pozwaną po zakończeniu umowy. Istotą umowy nie było zatem wykonanie dzieła w postaci instalacji urządzeń, lecz uzyskanie dostępu do szerokopasmowego Internetu, który zapewnić miały odpowiednie środki w postaci montowanych przez powoda urządzeń.

Zdaniem Sądu I nie sposób przyjąć, iż powódka nie wypełniała obowiązków wynikających z umowy, a ściśle rzecz ujmując obowiązków wynikających z § 14 ust. 1 pkt. b, albowiem treść w/w postanowienia umownego wskazuje na to że dający zlecenie może skorzystać z przysługującego mu uprawnienia wyłącznie w sytuacji bierności przyjmującego zamówienie.

Powódka wykonała zaś znaczną część instalacji i wyraziła gotowość całkowitego jej odbioru.

Bezpośrednio przed dniem złożenia przez pozwaną oświadczenia o odstąpieniu, powódka zintensyfikowała swoje działania, a co za tym idzie brak jest podstaw do twierdzenia, że zachodziły okoliczności, na które w wypowiedzeniu powołała się pozwana.

W ocenie Sądu Okręgowego brak było również innych ważnych powodów uzasadniających złożenie takiego oświadczenia.

Pozwana, jako przyczynę wypowiedzenia, wskazała bowiem niewypełnianie przez powódkę obowiązków wynikających z umowy, w szczególności zaś (co wynika z dalszych pism pozwanego), nie wykonanie instalacji w terminie oraz brak uruchomienia instalacji w dwóch lokalizacjach.

Tego rodzaju okoliczności, w ocenie Sądu Okręgowego, nie mogą zostać uznane za ważne powody wypowiedzenia, albowiem w dniu 13 marca 2008 r. doszło do odbioru wszystkich 9 przyłączy. Powódka dokonała zaś montażu jednego urządzenia i wyrażała gotowość niezwłocznego zamontowania pozostałych czterech urządzeń. Okoliczności te wskazują, że na dzień 13 marca 2008 r. powódka nie wykonała umowy, jednakże zważywszy na to, że rzeczywiście mogła zamontować urządzenia (czego dokonała w dniu 18 marca 2008 r.), nieuzasadnione jest twierdzenie, że kilkudniowa zwłoka w wykonaniu umowy, stanowiła ważny powód jej wypowiedzenia.

Interesy pozwanej, na wypadek zwłoki dłużnika w spełnieniu świadczenia, były bowiem zabezpieczone, zaś w opisanych wyżej okolicznościach, istniała realna szansa, że powódka wykona umowę w całości.

W opisanych wyżej okolicznościach brak było również podstaw do stwierdzenia, że zwłoka w spełnieniu świadczenia przez powódkę jest na tyle istotna, że spełnienie świadczenia po terminie, straci dla pozwanej jakiegokolwiek znaczenie. Przyjęcie, że w ciągu niespełna tygodnia, od upływu terminu na wykonanie umowy, świadczenie straciło dla pozwanej całkowicie znaczenie jest zatem zbyt daleko idące, a co za tym idzie powoływana zwłoka nie może być, zdaniem Sądu Okręgowego, uznana za ważny powód wypowiedzenia.

Takiego ważnego powodu wypowiedzenia umowy nie stanowiła również wadliwości dotychczas zamontowanych urządzeń, której pozwana nie wykazała. Ustalenia poczynione w oparciu o osobowe źródła dowodowe nie pozwalają na stwierdzenie, że wykonana przez powódkę instalacja była wadliwa, czy niezdatna do zwykłego użytku. W lokalizacji przy ul. (...) w W.

stwierdzono bowiem dostęp do Internetu (aczkolwiek niewłaściwy), zaś w lokalizacji przy ul. (...) niemożliwe było jego przetestowanie, z uwagi na awarię sprzętu.

Z braku możliwości uzyskania wiadomości specjalnych, w powyższym zakresie, Sąd I instancji nie był zatem w stanie stwierdzić, czy błąd w konfiguracji routera bądź adresów IP, był istotną wadą wykonanej przez powódkę instalacji. Nie ulega natomiast wątpliwości, że za wadliwą nie można uznać instalacji, która nie została przetestowana z uwagi na awarię sprzętu.

W konsekwencji zdaniem Sądu Okręgowego, uznać należy, że pozwana nie udowodniła nie tylko wadliwości odebranej instalacji w dwóch lokalizacjach (tj. wyraźnej sprzeczności z założeniami umowy), lecz również, że podobnie jako wadliwe należałoby ocenić dotychczas nieodebrane instalacje wraz z urządzeniami.

W powyższych okolicznościach Sąd I instancji uznał, iż brak było ważnych powodów uzasadniających wypowiedzenie zawartej przez strony umowy. Wypowiedzenie zawartej przez strony umowy bez ważnych powodów, skutkuje zaś obowiązkiem naprawienia poniesionej przez powódkę szkody. Zakres odpowiedzialności strony wypowiadającej odpłatne zlecenie obejmuje natomiast szkodę wyrządzoną na skutek tego wypowiedzenia.

Przesłanki takiej odpowiedzialności to: wypowiedzenie dokonane bez ważnego powodu, szkoda powstała w majątku drugiej strony oraz związek przyczynowy między takim wypowiedzeniem, a szkodą.

Zdaniem Sądu Okręgowego, zgodnie z poczynionymi powyżej ustaleniami, wypowiedzenie bez ważnych powodów zostało wykazane w toku niniejszego procesu, podobnie jak szkoda powstała w majątku powódki, odpowiadająca utraconym korzyściom z tytułu świadczenia usług przez okres 36 miesięcy, za miesięczną opłatę abonamentową w wysokości 8 539,00 zł.

Pomiędzy powołanymi wyżej przesłankami istnieje przy tym związek przyczynowy, albowiem normalnym następstwem wypowiedzenia umowy, było nieotrzymanie przez powódkę spodziewanego wynagrodzenia, z tytułu świadczenia w/w usług.

Zdaniem Sądu Okręgowego, zasadne jest zatem zgłoszone przez powódkę roszczenie, co do kwoty 307 404,00 zł, odpowiadające kwocie 8 539,00 zł pomnożonej przez 36 miesięcy i pomniejszonej o należny podatek VAT.

Z powołanych wyżej względów Sąd Okręgowy zasądził w/w kwotę, jako należne powódce odszkodowanie, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Na uzasadnienie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania Sąd Okręgowy powołał regulację przewidzianą w art. 100 k.p.c. podnosząc, iż stosunkowe rozliczenia kosztów uzasadnia fakt, iż powódka utrzymała się ze swoim żądaniem w 82 %, w odniesieniu do jego pierwotnej wysokości.

Apelację od powołanego wyżej wyroku wywiodła pozwana, zaskarżając go w części dotyczącej rozstrzygnięć zawartych w pkt. I i III w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z zeznań D. Z. i nie oddalenie tego wniosku dowodowego, przyjęcie w uzasadnieniu sprzecznych ustaleń, braku logicznego powiązania pomiędzy dokonanymi ustaleniami, a przyjętymi wnioskami oraz arbitralnym pominięciu w całości dowodu z opinii biegłego, co miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie;
2. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu wyroku podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia w przedmiocie odsetek od zasądzonej kwoty;
3. naruszenie art. 746 § 1 k.c. poprzez przyjęcie, że nie wykonanie przez pozwaną zobowiązania umownego w terminie i brak świadczenia usługi, do której powódka się zobowiązała (dostarczanie sygnału internetowego), nie może być uznane za umowną podstawę do odstąpienia od umowy albo ważny powód uzasadniający rozwiązanie umowy przez pozwaną;
4. naruszenie art. 746 § 1 k.c. w związku z art. 361 § 2 k.c. poprzez przyjęcie, że szkoda powódki jest równa iloczynowi kwoty miesięcznego wynagrodzenia netto (8 539,00 zł.) i czasu trwania umowy (36 miesięcy), podczas gdy przedmiotowa kwota była przewidzianym w umowie wynagrodzeniem za świadczenie usług, a zatem zawierała w sobie koszty świadczonej usługi, a powódka nigdy nie świadczyła umówionej usługi na rzecz pozwanej i zdemontowała sprzęt po rozwiązaniu umowy, a co się z tym wiąże naruszenie art. 471 k.c. w związku z art. 6 k.c., poprzez zasądzenie odszkodowania pomimo nie wykazania przez powódkę szkody.

Powołując się na powyższe zarzuty pozwana wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. I i III w całości, poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, ewentualnie o jego uchylenie w/w zakresie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego w wysokości czterokrotnej stawki.

W odpowiedzi na apelację powódka wносиła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej, w zakresie w jakim zamierza do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie, aczkolwiek z odmiennych przyczyn aniżeli powołane przez apelującą.

Rozpoznając zgłoszone przez powódkę roszczenie, Sąd Okręgowy, pomijając wskazaną w pozwie podstawę faktyczną żądania, orzekł o odmiennym żądaniu aniżeli wskazane przez powódkę, a w konsekwencji nie rozpoznał istoty sprawy.

Analiza uzasadnienia pozwu i wskazanej w nim podstawy faktycznej żądania, jednoznacznie wskazuje bowiem, że powódka w ramach niniejszego procesu dochodziła zasądzenia wskazanej w treści żądania kwoty, tytułem wynagrodzenia wynikającego z zawartej przez strony umowy z dnia 10 stycznia 2008 r. Tak określoną podstawą faktyczną żądania, Sąd Okręgowy, rozpoznając sprawę niniejszą był natomiast związany i nie mógł, zgodnie z regulacją art. 321 k.p.c. orzekać, co do przedmiotu nieobjętego żądaniem, ani wyrokować ponad żądanie. Wskazana w pozwie podstawa faktyczna żądania określała zatem zakres rozpoznania sprawy poddanej rozstrzygnięciu sądu i była dla niego wiążąca, w odróżnieniu do wskazywanej przez strony podstawy prawnej, której prawidłowe wskazanie, poprzez dokonanie odpowiedniej subsumpcji stanu faktycznego pod określoną normę prawną, stanowiło już wyłączną domenę sądu, w ramach procesu decyzyjnego związanego z wydaniem rozstrzygnięcia.

W toku postępowania przed Sądem I instancji podstawa faktyczna żądania nie uległa natomiast zmianie.

Od samego początku spór stron ograniczał się bowiem jedynie do oceny prawnej łączącego jej stosunku umownego (niezależnie od zapatrywań co do zasadności samego roszczenia) i możliwości jego kwalifikacji, jako umowy o dzieło, zgodnie ze stanowiskiem powódki, bądź jako umowy o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu - stosownie do stanowiska prezentowanego przez pozwaną.

Do zmiany podstawy faktycznej żądania objętego pozwem i określonego jako wynagrodzenie wynikające z zawartej przez strony umowy, nie doszło również na rozprawie w dniu 10 lipca 2011 r. (protokół rozprawy k. 339), na której pełnomocnik powódki ograniczył się do wskazania odmiennej podstawy prawnej, mogącej uzasadniać to żądanie, wskazując na regulacje przepisu art. 746 § 1 w związku z art. 750 k.p.c.

W istocie zatem podstawa faktyczna żądania nie uległa zmianie. Wskazać przy tym należy, iż powołana wyżej podstawa prawna, która co do zasady nie jest wiążąca dla sądu orzekającego w sprawie cywilnej, obejmuje trzy różne roszczenia związane z wypowiedzeniem umowy zlecenia tj.: roszczenie o zwrot wydatków czynionych przez zleceniobiorcę, roszczenie o zapłatę części wynagrodzenia, odpowiadającego dotychczasowym czynnościom, w przypadku odpłatnego zlecenia i wreszcie roszczenie o naprawienie szkody w wypadku wypowiedzenia zlecenia bez ważnych powodów.

O ile zatem powołany wyżej przepis, na skutek prawidłowo dokonanej subsumpcji, mógł stanowić podstawę prawną orzeczenia mającego zapaść w niniejszy procesie, w odniesieniu do żądanego przez powódkę wynagrodzenia za dotychczas wykonane czynności w ramach wykonywanych na rzecz pozwanej usług, to już z uwagi na brak takiego żądania, brak było podstaw do orzekania o innym przewidzianym w nim roszczeniu tj. odszkodowaniu za szkodę będącą skutkiem wypowiedzenia umowy bez ważnej przyczyny, skoro powódka takiego roszczenia nigdy nie zgłosiła i nie wyartykułowała w ramach podstawy faktycznej zgłoszonego żądania.

Uwzględniając częściowo żądanie, jako żądanie oparte na odpowiedzialności odszkodowawczej, Sąd I instancji orzekł de facto o żądaniu nie zgłoszonym przez powódkę, wyrokując tym samym, co do przedmiotu nieobjętego żądaniem, a w konsekwencji nie rozpoznał również istoty sprawy, nie badając merytorycznych podstaw i przesłanek roszczenia o zapłatę wynagrodzenia za dotychczas wykonane czynności, wynikającego z umowy z dnia 10 stycznia 2008 r.

Wskazać natomiast należy, iż ustawa odmiennie reguluje przesłanki warunkujące skuteczność roszczenia o zapłatę wynagrodzenia za spełnienie czynności w ramach umowy zlecenia, od tego rodzaju przesłanek dotyczących odpowiedzialności za szkodę, w przypadku jego wypowiedzenia bez ważnych powodów (patrz art. 746 § 1 w związku z art. 750 k.c.).

Zaniechanie badania przez Sąd I instancji przesłanek roszczenia o wynagrodzenie, którego zapłaty dochodziła powódka w niniejszym procesie

i orzeczenie ponad żądanie o roszczeniu odszkodowawczym, które nie zostało zgłoszone przez powódkę, skutkowało zaniechaniem badania przez Sąd Okręgowy materialnoprawnej podstawy żądania, a w konsekwencji nierozpoznaniem istoty sprawy, co z kolei uzasadnia uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi bowiem wówczas gdy rozstrzygnięcie Sądu I instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, gdy zaniechał on zbadania materialnoprawnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony (patrz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2012 r. IV CZ 156/12 – Lex nr 1231340).

Z uwagi na nierozpoznanie istoty sprawy, skutkujące koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, bezprzedmiotowym staje się szczegółowe omówienie wszystkich powołanych w apelacji zarzutów.

Na marginesie, wskazać jednak należy, jak słusznie podnosi apelująca, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie wskazuje podstawy rozstrzygnięcia w zakresie odsetek od zasądzonej kwoty, wykluczając tym samym możliwość merytorycznej kontroli prawidłowości tego rozstrzygnięcia, podobnie jak to ma miejsce w odniesieniu do rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Pozostałe powołane w apelacji zarzuty, dotyczą zaś prawidłowości rozstrzygnięcia o odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej i jako takie,

z uwagi na powołane wyżej okoliczności, związane z nierozpoznaniem istoty sprawy i koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku z w/w powodu, stają się bezprzedmiotowe i nie wymagają dalszego szczegółowego omówienia.

Rozpoznając sprawę ponownie, Sąd Okręgowy, po uwzględnieniu poczynionych wyżej uwag i rozważań, winien zatem ponownie ocenić zasadność żądania pozwu, w świetle wskazanej przez powódkę podstawy faktycznej żądania i jego materialnoprawnej podstawy, oceniając ponownie przedstawione przez strony dowody. Dopiero ponowna ocena dowodów dokonana przez pryzmat przesłanek warunkujących skuteczność żądania zapłaty dochodzonego przez powódkę wynagrodzenia, stanowić może podstawę prawidłowej oceny tak sformułowanego roszczenia, w świetle regulacji przepisu art. 746 § 1 k.c. w związku z art. 750 k.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny w oparciu o przepis art. 386 § 4 i 108 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.